

SELMECI ÚJSÁG

Társadalmi hetilap.

Előfizetési árak.		Felelős szerkesztő	Kiadó és laptulajdonos:	Hirdetési díjak millimeter árszabás szerint.
Selmebányán:	Vidéken:	Wagner László dr.	Nádósy Ferenc	Nyilttér sora 40 fillér.
Egész évre 8 K — f.	Egész évre 9 K — f.	Selmebánya.	Zólyom.	Hirdetési és előfizetési díjak a kiadó címére Zólyomba küldendők.
Félévre 4 K — f.	Félévre 4 K 50 f.	Szerkesztőség: Deák Ferenc-utca 2.	(Telefon szám. 11.)	
Negyedévre 2 K — f.	Negyedévre 2 K 30 f.			

Megjelenik minden csütörtökön.

Főmunkatársak: **A főiskola hallgatói.**

Kéziratokat nem adunk vissza.

A lap tiszta jövedelmének 25 százalékát a „Főiskolai-Kör Otthona“ javára fordítjuk.

Azok a régiók . . .

(— cs.) Amint ígértük (19. szám május 9.) beszélünk tovább.

Negyedszer. Házikezelés. Hol van a házi kezelésbe vehető üzem- és iparvállalat? A napidíjipar az egyedüli, mely nálunk háziiparként is szépen prosperál. Kitűnő rá a talajviszonyaink. Nagy kár, hogy annyira kívánják ennek az üzemnek szűkebb keretek közé szorítását, mert más ipart igazán nem tudunk saját kezelésbe vonni. Az a bizonyos gyógyjavallat, melyre multkor hívatkoztunk, megnevez egyes iparágakat. Gáz-, villamvilágítás, villamosvasut, vízvezeték, téglagyár, fürdő stb. . . . Nos? Hát vegyük őket kezelésbe! Erről azonban mintha a gázgyár jobban beszélhetne. Ez már átment azon a multon, melyet iparvállalat Selmebánya kezében tölthet. Vihnye fürdő is hozzászólhat. A pompás vezeték is. Ha aztán szomorú nótát zeng e koncert, csak a villamos vasutra gondoljunk, lesz mindjárt a borura derű.

Arról a sok kincsről szólna ez a nóta, ami már kicsuszott (v. kicsuszófélben van) a város kezéből. Bányászat,

földgazdaság, neves fürdő, erdőgazdaság, gázgyár . . . Ma mi van ezekből? Nagy rakás pénzügyi pangás. A bányászatból kalapács. A földgazdasághól bosszankodás. A fürdőből a gond, hogy miként adhatnánk tul rajta. Az erdőgazdasághól a fahiány. A gázgyárból az eladási okmányok s a megbánás. Ezek mind csak eredmények. A modus ismertetése nélkül is fényesen beszélnek az áldatlan kézről, melyben az arany is hitvány röggé változik.

Ötödször. Erről akár hallgassunk. Nálunk a betterment képzelhetetlen. Itt sem utcát nem szabályoznak, sem teret nem nyitnak. Közműveket nem emelnek. Nincs, mitől az értékek növekedjenek. Ezek inkább deficienciában szenvednek. Értékesökkenésről s adóleírásról már jobban lehetne beszélni.

Ime selmeci polgárok. Megfőtt a jövőnk. Jól megfőztük. Hogyan esszük meg! . . . Az az öt orvosszer, melylyel más városok bajaikon segíthetnek, — ugye tényleg nem alkalmazható nálunk? A pótdó jó manometer. Jövőre megint emelkedni fog. Csak süsünk, főzzünk ugy, mint eddig, akkor pár év múlva híres város lesz Selmeből. Gazdasági kormányzásunk legutóbbi

eredménye 86000 korona tulkiadás. Mennyi nagyzás és rövidlátás kellett ehhez és milyen lári-fári beszéd a kommentárja! Boldogok, akik még hisznek.

Van a városnak még egy tőkéje. A főiskola. A legtöbb közigazgatási funkció csak a semmittevésnek ügyes csoportosítása, hogy az lázas tevékenységnek lássék. Lári fári. Csak egy komoly felbuzdulást láttunk újabban. A főiskola kérdésében. A városnak minden vágya az, hogy főiskoláját, ezt az öt kitartó tőkét el ne veszítse. Azt mondja a lári-fári mellézköngéje: »csak arra vigyázzunk, hogy a főiskolát megtartsuk. A többi mellékes. Ebből magából is megélünk, de nélküle végünk van.«

Egyik hátráltatója tehát a produktív gazdasági tevékenységnek az a tudat, hogy a főiskola van olyan tényező, mely itt egy tengődő életet fentarthat. A hanyag város még ma sem érdemelte ki a főiskolát. Valamikor egy okos asszony idetelepítette a föld aranyos és ezüstös méhe fölé. Ez meg is termette érte a hálát, de a város, az ethikai város még nem tüntette ki az okos asszony intencióját, melynek teste ma is itt él, a főiskola alakjában. Nem tüntette ki

A III. emeleten.

— Rajz. —

Irtá: J—cz.

II.

Szegény Piroska elszontyolodva oszon ki a konyhába; a tűzhelyhez cipeli a nagy tölgyfa széket, ráül s mereven bámul az ajtóra egy ideig.

Egyszerre felkel s lassan, nagyon lassan közeledik az ajtóhoz s végül behunyt szemmel odahajlik s oda szorítja a fülét.

Egyre hangosabban beszél Fetting ur azon a hangon, amelynek hallatára Piroska mindig úgy érzi, mintha simogatnák.

— Dórácska, kérem . . . ne legyen olyan kegyetlen, hiszen tudja mennyire szeretem . . .

— Nem . . .

— De hát miért olyan rossz, édes, . . . hiszen csak meg . . . megcsó . . .

Csönd.

Piroska reszketni kezd; az arcszine sötétedik, majdnem piros lesz. Göröcsösen nyomja kezét a mellére, belemarkol a blúza elejébe és egypár kapocs lepattan . . . A két térde összeszorul s vonaglik. Nagyon, nagyon csúnya így ez a szegény zöld leány.

Benn rekedten szól megint Fetting ur.

— Drágám, mondja, miért nem, . . . mondja . . .

— Csak! nem és nem!

. . . Hagyjon el, Fetting ur, hagyjon el . . .

— De . . . nézze . . . bizony isten elveszem feleségül . . . igazán el.

— Azt maga csak úgy mondja . . .

Esküszöm, nézze . . . esküszöm, juli . . . izé . . . legkésőbb egy év múlva elveszem . . .

Csönd. — Piroska mélyet sóhajt és a sóhaj nyomán elfogja a köhögés, . . . a hangos, fuldokló köhögés . . . ott . . . az ajtó közvetlen közelében.

Dóra kirohan s szótlanul nekiesve, ütni kezdi . . . az Ő szemelättára. Ő pedig tipegve, zavartan távozik s többször mondja:

— Izé . . . hiszen semmi baj . . .

A frizurája alól brillantinnal vegyült nagy izadtság esőpek folydogálnak.

Piroska a folyosóra menekül. Dóra durva méreggel kiabál utána.

— Te utálatos, hallgatózó . . . Ha te nem vagy Fetting elvett volna . . . Egész biztosan el, már juliusban . . . De neked persze komizkodni kell, — te zöld béka!

Ezzel becsapja az ajtót. A második eme-

leten kijön a »varrodás« a barátjával és érdeklődve néznek pár percig fölfelé a vas korlátra boruló, zokogó alak felé. Aztán halkán nevetve bemennek.

Éjfél is rég elmúlt; a házmester félálomban dörmögve, csoszog a folyosókon, oltogatja a felsőemeleteken a lámpákat. A földszintről, a Blum raktáraiból fojtó bór és gyapjuillatot hoz a léghuzam, amint egy-egy melléklépcsőajtó kinyílik.

Piroska még mindig künn van; lekuporodott a fal mellé és időnkint szepegve sirdogál.

Lenn összevissza, szakgatottan megszólal a csengő. A házmester eloltja az utolsó lámpát s kényelmesen a kapuhoz ballag.

Egy pillanatra erősen hangzik az utcáról a kocsizörgés, aztán zuhanva csapódik az ajtó. Valaki jön fölfelé. Nagyokat botorkál a lépcsőfordulóknál s ilyenkor elhal egy percre egyhangu, halk dudolása. Végre felér a III. emeletre . . .

Piroska nem láthatja a sötétben, de hallja, hogy a szemközti ajtó zárja nyikorog. Fetting ur . . . Aztán látja, a mint gyertyát gyújt . . . Vagy tiz percig ide-oda imbo-

még azzal, hogy részére méltó és haladásra képes miliót igyekezett volna létesíteni. A város ma kétségbeejtően régi. Rosszabb képet mutat, mint a főiskola idetelepítésének idején. Akkor még haladt a kultúrával, mert a kultúra is lassabban lépkedett. Ma már nem haladhat, mert a fokozatosan gyorsuló haladásra nem gyűjtött erőt az idők folyamán. Elgazdálkodta, elhanyagolta mindenét. Tudta, hogy ott a *nagybácsi*, a főiskola, melyből még mindig meg lehet élni.

A városnak ma nincs ereje. Idegen erőkből éli látszólagos életét. A formák erejéből tartja fenn hiúságát. Kifelé életet mutat, befelé tónkremenést. Meghal, de észre nem tér. A formáért odaadja erejét. Mi következik ebből? Sok minden rossz. A polgárok nézeteinek helytelen kialakulása a legfőbb rossz. E nézetnek gerince a »nem érdemes« elve, azzal a következménnyel, hogy mindenki megelégszik a mindennapi betevő falattal. Messzebbmenő számításai senkinek sincsenek. Vállalatok nem létesülnek. A város képe nem hogy haladást mutatna, de még a réggit sem tartja meg. Megy össze, zsu-
gorodik.

Más következmény, hogy a város elvesztette másik nagy tőkéjét, a vidéket. A vidékek leválnak a város testéről, mint a bélpoklos húsa. A környék haladni akaró városai elhalásszák azokat az előnyöket, melyek a vidék gazdasági ráutaltságában rejlenek. Valamikor

lyog az árnyéka a vászonfüggönyön. Egyszerre elalszik a gyertya; kijön, az előszobát nyitva hagyja s jön, . . . egyenesen feléje tart.

Piroska feláll s reszketve lapul a falhoz.

Fettig sokáig hiába kopogtatja halkan a szomszéd lakás konyhaablakát. Végre abban hagyja s el akar menni, de észreveszi Piroskát.

Végig simítja a karját:

— Ki az?

— Én . . . , feleli Piroska sugva.

— Maga, Piroska? Azt hittem . . . Mit csinál?

Nem kap feleletet, hanem hallja, hogy a leány a sirást fojtja el. Eltávolodik, de aztán ismét melléje lép, átkarolja és sutogni kezd.

— No ne sirjon . . . Én, nem bánom Dórá . . . Jöjjön . . .

Piroska szédülve hunyja be a szemét s engedí, hogy vezesse a finom, puha kezével. Hozzásimul; nagyon boldog és nem veszi észre, hogy Fettig ur ma éjjel sok, sok — sört ivott.

Másnap egész délidő alatt veszekszik Dóra, de Piroska gúnyosan néz végig rajta s nyugodtan az ablakhoz ül. Előveszi a a könyvet és folytatja, a hol tegnap aban hagyta:

»Nem és ezerszer nem! — mondá villogó szemekkel a grófnő és eldobta magától az üvegcsét. — Nem halok meg e női szörny kedvéért, hanem elhódítom tőle kedvesét Igen, Olivér herceg az enyém lesz!«

(Vége.)

egész Bars megyének felénk eső része idejárt pénzért, ide hozta pénzét, terményeit. Hont megyének szobi, vámosmikolai járása, sőt még Ipolyságnak közvetlen közel vidéke is Selmece jött, pénz és áruforgalmunkat élénkítette. Barsnak még Zsarnócán tul levő része is idegravitált. Korpona és vidéke sok értéket hagyott itt s vitt innen magával. És ma? Selmec közgazdasági határait: Bakabánya, Ujbánya, Németi, Vihnye, Lenge, Hodrus, Alsóhámor képezik. Olyan tudósükkölés ez, mely maholnap fulladást okoz. — Bakabánya is már kikészül az érdekeltségi körből. Zsibritó már Korponáé. Vihnye is csak annyiban érdeklí Selmece, mert ott van a város szerencsétlen kezének egyik fődokumentuma, a fürdő.

Ennek a bélpoklosságnak az okát miben keressük? A vidék nem hibás. A vidék okos. Nem bolond, hogy törődjék a várossal, mely magamagával nem törődik. Mióta a Korpona—Ipolysági vasut megépült, azóta rohamosan vesztí véréte ez a város. — Mért nem épült meg a selmeci vasut? Mert régi már itt az élehetetlenség. Hogy egy főiskola, egy bányaigazgatóság, egy nagy kohómű, egy Koburg uradalom, három pénzüintézet, egy világhírű, természeti szépségekkel megáldott vidék ne képezett volna annyi érdekeltséget, hogy a bennük rejlő ethikai és anyagi erővel — no meg hosszas szorgalmazással — ne lehessen a nagy vasutat megteremtteni, ah'z bírálatlan élehetetlenség kellett.

Érdekes azon tünődni, mit fognak tatarékpénztáraink tenni annyi forgalomvesztés mellett, mennyit e vidékek elmaradásai jelentenek. Három pénzüintézet, két temetkezési egyelet, egy bányatársláda, egy zálogház, — ezek mind adtak kölcsönöket a vidékre. Ma már Bakabányát elhódította Léva. Bábiban a lévai pénzüintézetnek már filiáléja van. Ujbányán pénzüintézet, Zsarnócán pénzüintézet, Korponán két pénzüintézet, Ipolyságon három pénzüintézet. Egy pár koldus község még idetart. Ezekből annyi tőkének megélni nem lehet. Messze vidékekkel kötni üzleteket, nem jó. Aki temesmegyéből jön Selmece pénzt kérni, annak a hitele Temesben már elmerült!

A vidék elmaradásában látják majd meg pénzüintézeteink, mennyi indirekt haszontól estek el és még fognak elesni, hogy a vasutal oly keveset törődtek. A pénzüpolitika több mint váltóóvatolás! Pénzüintézeteinkben különben sohsem volt üzleti szellem. Ha volna, ma sem dolgoznának oly kevés haszon mellett oly nagy rezszivel.

Mit mondhatnánk még ennek a sajnálatraméltó városnak a közgazdasági állapotairól? Ezek az általános keretek voltak. A szűkebb körök panaszait mi el nem mondhatjuk. A háziasszonyokat kérdezzük meg. Ők tudnák folytatni siráminkat. Sok a koresa. Üres a család élet. De pszt! Ne tévedjünk megint más régiókba. Nehezek a terepviszo-

nyaink. Mig eljutunk a városházig, a fórumig, — elfáradunk. A tetterőt felémészti a hegymászás. Talán azok a friss hullámok, melyeket a nagy ország évenként idebocsát, — értem az ifjúságot — szintén ezeken a dombokon törnek meg? Azért a folyton friss regeneratív erőért, melyet az ifjak százai évenként idehoznak, minő rekompenciót nyujt a város? Semmit. A regeneráló erőt parlagnak hagyja, s olyan ellátást ad, amely szegényes, szellemileg jobban, mint anyagi tekintetben. Csak így mondhat olyat az innen távozó ifjúság, hogy van mégis egy orvosság, ennek a városnak a bajaira, — a földrengés.

És nekünk ugy tetszik, hogy ez fogja képezni azt a bizonyos »határt a mult és jövő között.«

Az Erdősi emléktábla leleplezése.

Az Erdősi emléktábla leleplezését rendező nagybizottság folyó hó 16-án csütörtökön délután 5 órakor Horváth Kálmán elnöklésével ülést tartott.

Jelen voltak: Bartha Béla dr., Guba Pál, Ungár Kálmán dr. alelnökök, Alliquander Lajos pénztáros, Árkosy Béla, Arthold Géza, Bachraty József, Bárdosy Antal, Baumerth István, Csorba Ödön, Fénykövi Jakab, Friebert Ferenc, Fuzskó Ferenc, Farbak István, Grohmann Jenő, Hauk József, Király Ernő, Lestyánszky József, Milenovicz Ferenc, Márkos Béla, Platzer Jenő, Richter Ede, Schelke Róbert, Schwartz Ottó dr., Sümegh János, Székely Vilmos, Szél László dr., Singer Lajos, Szép Gábor, Telekes Lajos, Ungár Kálmán, Wisnyovszky Dániel, Weiner Dávid, Welvart Jakab. A róm. kath. nőegyesület részéről özv. Wagner Józsefné elnöknő és Horváth Kálmánné alelnöknő.

A gyűlésen véglegesen elhatározták, hogy a zólyomi Rákóczy szobor leleplezésére való tekintettel az ünnepélyt június hó 9-én tartják meg.

A szomszéd városok és községek egyházi és világi előljárói valamint mindazon vidéki polgártásaink akik az emléktábla költségeihez hozzájárultak külön meghívót kapnak.

A városi polgárság azonban külön meghívót nem kap, hanem a következő szövegű falragaszokon hívják fel hazafiúi kötelességének teljesítésére:

Polgártársak!

Erdősi Imre a branyiszközi hős emléket megörökítő márványtáblát készítettünk. Ezen emléktábla a hős fényes életének követésre méltó nemes és önfeláldozó tetteit hivatott utódainknak hirdetni.

Az emléktáblát hazafias ünnepély keretében *folyó évi június hó 9-én*, vasárnap délután 4 órakor fogjuk leleplezni, mely ünnepélyre ezennel meghívunk.

Csak az a nemzet nagy, mely nagyjainak emlékét becsülni tudja. Mutassuk meg tehát mi is a szerény fillérein-

ből készült emléktábla leleplezésénél, hogy él szívünkben a legnemesebb, a legmagasztosabb kegyelet, hála és nagyjaink iránt táplált őszinte tisztelet érzete, — mutassuk meg azzal, hogy ezen ünnepélyt megjelenésünkkel emeljük és hálánkat a branyiszkói hős iránt ezzel is kifejezni kívánjuk.

Jöjjetek el ezen magasztos ünnepélyre mindnyájan kor, vallás és rangkülönbség nélkül. Hozzátok el lelkesedni tudó hitveseiteket, fiaitokat, leányaitokat.

Legyünk szívben és lélekben egyek e napon, hogy a hősről megemlékezve, annak példát mutató hazaszeretetéből erőt merítsünk és édes magyar hazánk jövő boldogságáért, teljes függetlenségéért munkálkodni tudjunk.

Az ünnepély rendje:

Gyülekezés a Szentháromság téren, ahová a testületek, egyesületek zászlóik alatt vonulnak fel s rendbe állítatván, pontban 4 órakor az emléktáblához vonul a menet.

(A jó rend érdekében kívánatos, hogy a résztvevők előre jelentkezzenek a rezidencia 23. sz. szobájában.)

1. *Szózat.* A polgári dalkör intonálására, énekli a közönség.

2. *Megnyitó beszéd,* mondja Horváth Kálmán polgármester, a r. b. elnöke.

3. *Alkalmi beszéd* (mely alatt a lepel lehull s az emléktábla átadatik a hatóságnak és a piarista társház főnökének) mondja Guba Pál kegyesrendi tanár r. b. alelnök.

4. A tábla átvétele Horváth Kálmán polgármester és Rauchbauer József dr. kegyesrendi házfőnök, gimn. igazgató által.

5. A hazafias tót közönség nevében beszél Treiter József.

6. *Szabadságdal.* Huber Károlytól, énekli a Polgári dalkör.

7. *Alkalmi költemény* szavalja Pus-kás Jenő főiskolai polgár.

8. *Az ifjúság fogadalma* mondja Márkos Béla a főiskolai kör elnöke.

9. *Hymnus.* Énekli a közönség.

10. Rákóczi induló hangjai mellett a diszmenet visszavonul a Szentháromság térre s ott széjjel oszlik.

Este társas összejövetel a városi vigadóban.

Az ünnepélyt kedvezőtlen idő esetén is megtartjuk.

Kedves Polgártársak! Diszítsétek fel e napon házaitokat, különösen azon az utvonalon, melyen az ünnepi felvonulás fog elhaladni, hogy szívünk benesejében érzett hazaszeretetünknek, nagyjaink iránt lelkünkben táplált tiszteletünknek külső kifejezést is adhassunk.

Öltsön zászlódiszt e napra hazát szerető ősi bányavárosunk Selmecebánya.

Selmecebánya, 1907. május hó.

Hazafias üdvözzel:

Hermann Emil főisk. ny. tanár, főbányatanácsos, elnök.

Horváth Kálmán polgármester, elnök.

Bartha Béla dr. főisk. tanár

Guba Pál kegyesr. tanár

Ungár Kálmán dr., ügyvéd. alelnökök.

Lencső János jegyző.

Sztancsay Miklós jegyző.

Alliquander Lajos, pénztáros.

Tanács.

Most már meggyőződhetünk róla, hogy semmik sem vagyunk. Legalább is az állam szemében semmit sem érünk.

Még azt a nyomorult 34.000 koronát sem érjük meg az államtól (— pedig mi ez a mi 86.000 korona deficitünkhöz képest! —) a mennyibe egy esti vonat beállítására kerülne. A mi érdekünkben az állam még ezt sem teszi meg. Mit ért hát az eddigi évtizedes korrupt hunyászkodás és nyelvel való kurizálás, — a »mindenkori kormányok« politikai tehetetlenségi momentumának növelése tömegszaporítása útján: egy-egy tucatképviselő beállításával, — mit használt nekünk az a rabszolgahajlandóság, mely egy kis kosztért — kvártélyért lemondott bennünket az önérzetről, rávitt, hogy beálljunk bánatnak s felüljünk a sok magtalan szónak.

Sírásra fakaszt ez az értékelés. Semmit sem érünk az állam szemében! Köszönjük rendszer nagy munkádat. De legyen a tied a dicsősége!

Selmec eddigi politikai szolgálatainak semmi eredményük. Elfújta a szél, amit ezen a réven építeni akart. Tehát rossz mester volt. Ha több becsülettel, akaratosabb fejjel, tisztultabb gondolkodással, s tiszteletreméltó következetességgel szolgált volna a hazát, s nem a mameluk rendszernek lett volna igásbarma, mint tekintélyes törvényhatóság állana ma az új rendszerben, szavának súlya volna, szükségük államérdekek volnának, kéréseit figyelnék odafönt.

A traviáta városban nem lehet bizni. Ma ennek, holnap annak. Az ilyen város igazán nem ér semmit. Tenni érte nem érdemes. Már annyira kiélt perdita vagyunk, hogy azt a csekély összeget sem adják meg értünk. Pedig szükségünk volna új toalettre

Tanácsolunk magunknak valamit. Ha nem kaptunk már új toalettre, csavarintsunk legalább egyet a régin. A beállítani kért új vonat helyett kérjük, hogy legalább azt tegyék meg a kedvünkért, hogy az a vonat, amely d. u. fél hat órakor indul Garamberzencéről, várja meg a Pest felől érkező esti gyorsvonatot. Így elérjük azt, hogy minden vonathoz lesz csatlakozásunk, s nem kell éjjeli szolgálatot berendezni, sem személyzetet szaporítani, amire az a bizonyos 34.000 korona volna szükséges.

Ennél okosabbat nem tehetünk. Ha még ezt sem teszik meg értünk, akkor már igazán kimustrált város lehetünk.

A F. M. K. E. gyűlése.

A F. M. K. E. igazgatóválasztmánya a napokban tartotta évnegyedes gyűlését, melyen dr. Gyürky Geyza ügyvezető alelnök elnökölt.

Az elnökség időszaki jelentésében beszámol, hogy a legutóbbi negyedév alatt 9 tagja elhunyt és azok emlékét jegyzőkönyvben megörökítik. Ujabban 37 tag, azaz 10 örökös és 27 rendes tag lépett be az egyesületbe. Gábel Gyulának, ki a tél folyamán analfabéták oktatására alkalmas módszerét Nyitrán bemutatta, az igazgatóválasztmány

jegyzőkönyvi köszönetet mond önzetlen fáradozásáért.

A cabaj-esápori óvoda céljaira megvett épületekből, a felesleges melléképületeket 4410 koronáért az egyesület eladta, úgy hogy az óvó épülete, csak 2590 koronájába van az egyesületnek.

Az egyesületnek összesen 113 népkönyvtára van. Ujabban 6 új könyvtár lett szervezve és 16 könyvtár lett kiegészítve az államsegélyből. A nyitrai könyvtárt egy év alatt 3024 egyén 6500 könyvvel olvasta.

Az egyesület emlékiratban fordult a kormányhoz, hogy az egyesületi óvónők fizetésrendezéséhez évi 2400 korona államsegéllyel járuljon és hiszi, hogy a nemzeti kormány az egyesület 25 éves jubileuma alkalmával eme jogos és méltányos kérelmetől nem fog elzárkózni és így lehetővé lesz téve, hogy a nemzetiségi vidékeken működő óvónők, kik a magyar cultura mostoha és névtelen harcosai és kiknek eddig kezdőfizetés gyanánt 600 korona, végleges fizetés gyanánt pedig 700 koronát adhatott csupán az egyesület, a jövőben 800 korona fizetést és ötödéves korptlékot élvezhessenek.

Az anyagi ügyek rohamos javulását legjobban bizonyítja, hogy az egyesület bevétele a tavalyihoz hasonlítva 8000 koronával növekedett tagdíjakból és F. M. K. E. iparcikkekből. Nem érdektelen megemlíteni, hogy a F. M. K. E. gyűjtő 7 év alatt 16.800 koronát jövedelmezett az egyesületnek.

A kereskedelmi miniszter felhívta a kereskedelmi és iparkamarákat, hogy az alföldön lehetőleg mennél több tótajku tanoncot helyezzen el és eddig is már 42 tótajku iparostanonc lett a F. M. K. E. ajánlatára szinmagyar vidéken elhelyezve.

Nyitraváros meghívására az idei 25-ik jubiláris közgyűlés a város falai között augusztus hó 8-án lesz megtartva, ezt megelőző napon délután 3 órakor igazgató választmányi ülés lesz, mely a közgyűlés elé kerülő pontozatokat tárgyalja.

A közgyűlés tárgysorozata: Elnöki megnyitó beszéd. Árpád vezérről emlékbeszéd, tartja Czobor László országgyűlési képviselő. Beszámoló jelentések. 1908. évi költségeloirányzat. A pénztárnok véglegesítése.

H I R E K.

— **A diszpolgári oklevél átadására** folyó hó 22-én utazott el Budapestre a küldöttség Horváth Kálmán polgármester vezetésével. A küldöttség tagjai: Balás Hugó dr. Bárdossy Antal, Hlavathy József, id. Hornyacsek István, Lestyánszky József, Nikl Róbert, Pap György, Paulovits István dr., Stuller Gyula dr., Székely Vilmos, Tóth Imre dr., Weisz Ignác. Az oklevél átadása folyó hó 23-án volt. Ugyanekor adta át a polgármester a diszpolgár minisztereknek az Erdősi emléktábla leleplezésére szóló meghívást.

— **Halálozás.** *Stromp* László a pozsonyi evang. teológiai akadémia rendes tanára f. hó 12-én három napi szenvedés után, életének 48-ik évében Pozsonyban elhunyt. A megboldogult a selmecbányai ev. lyceum idei érettségi vizsgáihoz az egyház részéről biztosnak volt kiküldve.

— **Kinevezés.** *Tőkés* Lajos okleveles középiskolai tanárt, az országos hírű botanikust, aki főiskolánknak is hallgatója volt egykoron, a földmívelésügyi miniszter a m. kir. bányászati és erdészeti főiskola növényteni tanszékéhez tiszteletdíjas adjunktusnak nevezte ki.

— **Eljegyzés.** *Szentiványi* Albert körmöcbányai állami főreáliskolai tanár f. hó 18-án jegyet váltott *Galántha* Mariska urleánnyal, Galántha Gyula tekintélyes kereskedő leányával Körmöcbányán.

— **Rákóczi szobor leleplezés.** Megírtuk mult számunkban, hogy mily nagy ünnepekre készülnek a zólyomiak, s mily sokan készülnek városunkból is a Rákóczi szobor leleplezésére. Tájékoztató végett ideiktatjuk most az ünnepély sorrendjét. Junius 1. Délután 3 órakor a szövetségi elnökség s a vele érkező vendégek fogadtatása a vasuti főállomáson. Bevonulás és elszállásolás. Este 7 órakor ismerkedési estély a városi szálló nagytermében. Junius 2. Reggel 7 órakor zenés ébresztő és taracklövés. Reggel 8 órakor a vendégek fogadtatása a vasuti állomásokon. — Délelőtt fél 10 órakor egyesületek felvonulása és elhelyezkedése a szobornál. 10 órakor szövetségi diszközgyűlés a város-háza tanácstermében. Diszközgyűlés után a szobor leleplezése. — Délután 1 órakor társasébred a városi szálló nagytermében. Ára személyenként 5 korona. Délután 5 órakor kirándulás Szliácsra különvonattal s ott társasvacsora és táncmulatság. Junius 3. Reggel 3 órakor visszautazás Szliácsról Budapestre.

— **Házasság.** *Dáni* Mihály dr. budapesti ügyvéd e hó 14-én kötött házasságot *Tandlich* Dóra urhölgygel, *Tandlich* Ignác dr. városi tisztí orvos hugával.

— **Konkurzus.** Az egri érseki hivatal konkurzust hirdet. Azon katolikus ifjak, kik ezen egyházmegye növendékpapjai közé akarják magukat felvétetni, kötelesek az egri érseki hivatalnál junius hó 30-án délután 2 óráig keresztlevelükkel és VI., VII., vagy VIII. oszt. gimnáziumi bizonyítványokkal jelentkezni.

— **A középiskolák tanárainak személyi pótléka.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a felekezeti, törvényhatósági és községi középiskolák igazgatóinak, rendes tanárainak s rendes tornatanítóinak személyi pótlékát egyénekenként már megállapította s azt az 1906. év második felére, valamint az 1907. év első felére engedélyezte. Ezt követőleg a részleteket minden hó elsején előleges havi részletekben fogják kiadni. A tanári státusok megalkotásánál úgy járt el a miniszter, hogy az összes református, az összes ág. hitv. ev., az összes községi középiskolák, az összes róm. kath. középiskolák tanszermélyzetét külön státusnak vette. A státusokat tehát nem az egyes tanintézetek szerint alakította meg.

— **Tereptanulmányozás.** A budapesti honvéd-törzstiszti tanfolyam tizenegy hallgatója egy vezérkari alezredes vezetésével kedden reggel városunkba érkezett. A tisztek Selmec terepviszonyait tanulmányozták.

— **Eljegyzés.** *Korompay* Lajos salgótarjáni segédmérnök eljegyezte *Kárpáthy* Irén urleányt özv. *Kárpáthy* Józsefné leányát.

— **Evang. református istentisztelet** fog tartani vasárnap, folyó május hó 26-án d. e. 10 órakor a helybeli ág. ev. lyceum nagytermében *Birtha* József lévai ev. ref. lelkész urvacsora-osztással egybekapcsolva, s erre hitrokoni szeretettel hívja meg Selmecbánya és környéke ev. ref. vallásu lakosságát, közelebről a főiskolai ifjuságnak s az ág. ev. lyceumnak ev. ref. vallásu tagjait is.

— **Egyesített községek.** Házasnénye és Lukanénye kisközségnek: *Lukanénye*, továbbá Alsószelény és Felsőszelény kisközségnek: *Szelény*, végül Apáti és Ujfalu kisközségnek: *Apátujfalu* elnevezés alatt egy kisközséggé egyesítését a belügyminiszter jóváhagyta.

— **Öngyilkos uradalmi erdész.** A nagyváradai püspökség mikolazúri uradalmának egyik kiváló tisztje, *Schauschek* Gábor uradalmi erdész — mint Nagyváradról írják — öngyilkosságot követett el. Előbb sztriknint vett be, azután szíven lötte magát s azonnal meghalt. Az asztalán fiatal feleségéhez intézett levelet találtak, a melyben érzékeny bucsut mond családjának s halála okául azt említi meg, hogy nem bírta ki a sok zaklatást és a boszúból eredő izgalmakat. Fiatal feleségén kívül kicsi árvája siratja. A haláleset után a püspökség részéről megvizsgálták pénztárát s azt *teljesen rendben* találták. *Schauschek* Gábor annak idején a selmeci ifjúsági életben is jelentékeny szerepet játszott. A választmánynak több ízben tagja és barátai bizalma folytán elnökjelölt is volt. Sokat zaklatott, ideális lelkű barátja, *Dávid* Béla siremlékének gondozására alapítványt is tett.

— **A tanítónői pályára való tulságos özőnlés** ellensúlyozására a közoktatásügyi miniszter fontos rendeletet intézett a kir. tanfelügyelőkhez. A rendelet célja elsősorban a polgári és elemi iskolai tanítónők, továbbá az óvónők magánaton való kiképzésének megnehezítése. A rendelet, különösen a magánvizsga s az egyéves iskolai (óvodai) gyakorlat tekintetében tartalmaz megszorító rendelkezéseket.

— **Tűzfészek.** Folyó hó 15-én délután 2—3 óra között *Szlávik* János alsórózsautcai házában gondatlanságból eredő tűz ütött ki, melyet a rózsautcai lakók méltó rettegése között özv. *Májovszky* Mihályné derék asztalossegédekének közreműködésével még a tűzoltóság megérkezése előtt sikerült eloltani. A tűz okát a már megindított vizsgálat lesz hivatva megállapítani, mi csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy miután e szerencsétlen véletlen folytán alkalmunk volt a ház belsejébe bepillantani és ott sok vétkes rendetlenségben egymásra halmozott gyűlékony faanyagot láthattunk, az illetékes köröknél *külön szigorú tűzrendészeti vizsgálatot kérünk.* Indokoltá teszi kérelmünket a nagyobbára faanyagból épült ház exponált fekvése is. Reméljük, a hatóság *legszigorubb* intézkedése meg fogja kímélni a rózsautcai háztulajdonosokat az állandó rettegéstől.

— **Az alkoholizmus ellen.** A képviselőház közgazdasági bizottsága most tárgyalja a cselédtörvényt. Ennek keretében *Fried* Lajos országgyűlési képviselő felvette azt a nem új, de nálunk mindig aktuális kérdést, hogy a tárgyalás egyik pontja az alkohol elleni harc legyen, vagyis mondják ki, hogy vásár- és ünnepnapokon a koresmák és pálinkamérők csukva tartassanak. A bizottság az indítványt az előadói jelentésbe felvette.

— **A VIII. nemzetközi mezőgazdasági kongresszuson,** mely f. hó 21-én vette kezdetét Wienben az erdészeti főiskola képviselőjében *Bencze* Gergely, *Küvessy* Fe-

renc dr., *Téglás* Károly, *Vadas* Jenő főiskolai tanárok és *Roth* Gyula adjunktus vesznek részt.

— **Magyar gyármányt!** A vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletet küldött valamennyi királyi tanfelügyelőhöz, felhívta őket, hogy értesitse szigorú mihez-tartás végett a felügyelete alá tartozó állami és községi iskolák igazgatóit, hogy a vezetésükre bízott tanintézetek tanszerműködését ezentul kizárólag hazai készítményekből fedezzék, mert külföldi forrásból csak olyan taneszközök beszerzése engedtetik meg, amelyeket hazánkban ez- időszerint megfelelő módon előállítani még nem tudnak. Állami tanintézeteknél az ilyen beszerzésekre is minden esetben az engedély a miniszterium részéről, a tanszermúzeum elnöksége útján oda terjesztendő beadványban kikérendő. Engedély nélkül beszerzett külföldi gyármányok ára az illető megrendelőt fogja terhelni. Kétes esetben, vagy bárminő kérdéses dologban forduljanak az illető igazgatók az országos pedagógiai könyvtár és tanszermúzeum elnökségéhez. A miniszter hasonló intézkedés végett megküldötte e rendeletet az egyházi főméltóságoknak is.

SZINHÁZ.

Heti műsor. Csütörtök. Rab Mátyás operett. Péntek. Vig özvegy (Zóna előadás). Szombat. Sogun. Vasárnap este. Gül baba.

Beharangozó. Szokatlan időben üdvözölhetjük *Mezey* Kálmán derék igazgatót és jól szervezett szintársulatát Selmecbányán. Az itteni szini évad még a kísérlet stádiumában van. Miután a szini kerület választmányi ülésein a város jól érthető okokból (szubvenció!) ritkán képviselteti magát, az igazgató józan belátására van bízva a szezon megválasztása. Szomoruan regisztráljuk azt a magyarázat nélkül is sokat mondó hirt, hogy *Mezey* Kálmán szinigazgató dacára a polgármester azon nyilatkozatának, mely szerint a szokásos szubvenciót nem folyósítja — Salgótarjánból Selmecekre érkezett. Szomoruan pedig azért, mert ez nemcsak a salgótarjáni szinpártoló közönség (szépen kifejezve) *bágyadt-ságáról* tesz tanúságot, hanem e polgármester preventív védekezését is magában foglalja a sikertelen kísérletezés esetére.

A külföldi államok nagyjából ismerik a vándorszínészetet, mert náluk a színügy sokszor csak a művészeti igények kielégítését szolgálja, míg nálunk nem csak elsődrendű kultur tényező, hanem *magyarosító eszköz* is, a magyar nyelv művészeti páncéllal felfegyverzett hódító hadserege, tehát a színügy pártolása *elsődrendű hazafias kötelességünk* is. Bizalommal fordulunk tehát a város polgármesteréhez és a színügyi bizottsághoz, de még inkább a közönséghez, és kérjük ne vonja el pártoló kezét éppen attól az intézménytől, mely nemzeti érdekeinket is oly hiven tudja szolgálni.

* * *

Megnyitónak folyó hó 18-án este Kaldeburg és Skowranek *Táncosregimentjét* adták csekély érdeklődés mellett. Az ujonnan szervezett társulat első két előadásából meritett impresszióink az, hogy mult sze-

replése óta megerősödött úgy a drámai szak, de különösen az operette terén. Az első este örömmel üdvözölhattuk a régiak közül a kipróbált jellemszínészt *Erdőssy* Károlyt (Lambrecht) és az intelligens *Margittay* Gyulát (Dieté.) akiket előre is szeretünk kiemelni. Az új erők közül úgy érezzük *Szilágyi* Aladárval fogunk bővebben foglalkozni, a ki Nippes szerepében ugyancsak rászolgált az előleges bizalomra. — Mélyebb tetszést keltett a szép *Komlós* Ilona; természetes társalgásából azt következtetjük, hogy az erősebb szerepeket is természetesen fogja adni. — Jók voltak *Koncz* Mihály, *Kertész* Sándor és *Lubinszky*; a nők közül *Papp* Erzsébet, *Füredy* Teri, *Szebenyiné*, *Rajz* Irén, *Nagy* Irén

Folyó hó 19-én pünkösd vasárnapján a délutáni előadáson üres ház előtt ment a *Koldusgróf*. Csodálatraméltó frissességgel pergett le a darab. Itt láthattuk *Kuthy* Jankát, akiről érdemlegesen később szólunk, mert úgylátszik csak a közönség *fagyasztó közönyössége* tette egy kissé *hideggé*. Ezzel szemben *Fenyvesi* Olga temperamentumosan, lelkes melegséggel játszotta meg Jessie szerepét, olykor-olykor tüzzel kacintva az üres székek felé. Kár hogy a padló nem tud tapsolni. *Szilágyi* Aladár itt is jó volt. Konstatáljuk, hogy a hangja kissé erős az üres teremben.

Este a *Vigözvegyben* gyönyörködhattunk volna. Sajnos a nagyobb stílű operett építmények a dekoratív külsőségekre támaszkodnak. A Torz perspektivikus távlat és a térszűke, általánosságban a környezet hiányossága mind a színész ellen dolgoznak s így azt hiszem igazságosak leszünk akkor, a mikor nem az általános hatást, hanem a színész ambícióját, egyéni képességeit tesszük bírálat tárgyává.

Több új erővel volt alkalmunk megismerkedni. — *Lévy* Margit indult hódító útjára, megnyerte a közönség őszinte tetszését, mi is elismeréssel adózunk neki. Különösen finom hajlékony hangjával és gondos tiszta intonálásával szolgál reá a megérdemelt dicséretre. Jóhangu baritonistát látunk partnerjében *Szalma* Sándorban s főleg dicséretre méltó természetességet. *Kuthy* Janka és *Várady* nem tudtak eléggé érvényesülni mellettük. Hiába, a sornak csak egy eleje van. A ki a környezet hiányosságát és a szűk elhelyezkedési viszonyokat leginkább sajnálhatja az *Rajz* Irén; finom tánca tapsot aratott ugyan, de hiszszük, hogy szélesebb teret igényelne az ő művészete. Csak arra szeretnők figyelmeztetni, hogy a táncnál is van mimika; kissé szomorú volt.

Pünkösd hétfőjén este ismét a Vig özvegy ment félig telt ház előtt. Délután a János vitézt adták.

IFJUSÁG.

Tisztújító közgyűlés. Május 13-án délután zajlott le a Főiskolai-kör általános tisztújító közgyűlése. Az elnöki állás betöltése körül heves küzdelem fejlődött ki *Pohl* Károly és *Márkos* Béla pártja között. A tisztújítást megelőzőleg a tisztviselők beszámoló jelentését vették tudomásul. A Főiskolai-kör pénzforgalma ebben az évben

érte el a maximumot; az évi mérleg 970 korona pluszszal zárult. A közgyűlés *Gácsér* János pénztárost tevékeny és lelkes munkálkodásáért jól megérdemelt megtiszteltetésben részesítette: egyhangú jegyzőkönyvi köszönetet és dísz almanachot szavazott meg neki.

A pénztár, leltár és könyvtárt felülvizsgáló-bizottságok kiküldése után dr. *Ribiánszky* Kálmán korelnök erélyes vezetése alatt megejtették a választást. A szavazati joggal bíró polgárok igazolásánál parázs vita keletkezett, melynek lezajlása és a bizalmiférfiak kiküldése után megszámlálták a szavazatokat.

Az eredmény: *Márkos* Béla 62

Pohl Károly 53

Márkos Bélát 9 szótöbbséggel elnökké választották.

Alelnöknek egyhangú lelkesedéssel *Traum* Jánost választották meg.

A Főiskolai-kör 1907—08 évi választmánya.

Elnök: *Márkos* Béla. Alelnök: *Traum* János. Főtitkár: *Pető* János Titkár: *Zemanek* György. Pénztáros: *Novy* János. Ellenőr: *Soós* Ambrus. — Háznagy: *Marek* Sándor. — Alháznagy: *Heszler* János. Főkönyvtáros: *Tömösközy* Jenő. Alkönyvtáros: *Martinkovics* Antal. Lapkezelő: *Fleischer* Kálmán. Közgyűlési jegyzők: *Szép* Géza és *Tomsola* Ernő. Választmányi jegyzők: *Scholez* Henrik és *Nágy* Károly. Egészségügyi bizottság elnöke: *Maróthy* Emil. Egészségügyi biz. tagok: *Monea* Pál *Marinovic* Milán, *Istvánffy* József. Házalap kezelő bizottság elnöke: dr. *Ribiánszky* Kálmán.

APRÓSÁGOK.

Jelenetek a szerkesztőségben.

Szerkesztő: Legyen szives ezeket a nyugtákat a címzett uraknak elvinni. A fő az, hogy pénz nélkül sehol ott ne hagyja, mert a mi gorombaságainkat a kiadó nem ingyen nyomja.

Szolga: Igenis kezeit csókolom.

Szerkesztő: Az én kezemet ne csókolja, hanem — az előfizetőknél ne mulassza el ezt mondani, a nagyságos uraknál pedig meg is tenni.

Szolga: Igenis kérem alássan.

Szerkesztő: A városházán, a rendőrségen, a pénzügyhatóságokban, a törvényhatósági bizottsági tagoknál, a bányahivatalokban, egyszóval mindenütt, ahol a nyugta olvasása közben az arcok elborulnak, mondja meg, hogy felelős szerkesztőnk a közel jövőben e tisztségről vagy lemond, vagy felakasztja magát csak azért, hogy ujságunk egyszer egy kellemes hirt hozhasson.

Szolga: Ezt majd csak akkor tessék megtenni, ha ki leszek fizetve.

Szerkesztő: No jó. Különben ezt a dolgot előbb jól megakarom gondolni. A polgármesternek mesélheti, hogy azok az előfizetők, akiket ő lebeszél, nem akarják a nyugtákat kiváltani s hogy mitőlünk azt hallotta hogy képviselő lesz. A valószínűsítés kedvéért kérjen tőle ez esetre egy rendőr biztos állást.

A takarékbán mondja, hogy én a részvényemet eladtam s a következő szer-

kesztő csak a városházi urakat, az adót, a selmeci népbankot és zsidóbankot fogja támadni.

A népbankban jelezze, hogy tömegesen fogunk részvényt vásárolni és a takarékpénztár elleni per jól áll.

A zsidóbankban ujságozhatja, hogy a selmeci takarékpénztár és népbank valószínűleg meg fognak bukni.

Szolga: De ez kezeit . . . akaron, mondani, könyörgöm alásan, egy kicsit furcsa.

Szerkesztő: Hallgasson! Ebben a városban minden furcsa. Egyszer maga is az lehet. Jegyezze meg, hogy mindenkinek kellemes dolgot kell mondania. Másképp nem boldogulunk, csak így érheti el azt, hogy mentül több pénzt és minél kevesebb nyugtát hozzon. Érti?

Szolga: Parancsára!

Szerkesztő: Az akadémián ujságozja, hogy a főiskola elvitele mellett fogunk állást foglalni s ha külön borraalót akar, mondhatja azt is, hogy *Pallavicini* személyesen ment el a külföldre tapasztalatokat szerezni, amelyekre nagy szüksége van.

A kamaraházban beszéljen arról, hogy a temetkezési egylet közgyűlése előtt kijelenteni szándékozunk, hogy külön számot fogunk írni az ezen ügyben történt tévedéseinkről s a vezetők tiszteletére bankettet kellene rendeztetni.

Az összes bányahivatalokban mondhatja, hogy a méltóságos urnál személyesen voltam, és nagyon barátságosan fogadott.

A parochián híresztelje, hogy a kamaraházban haragszanak ránk és a budai rabbi ellen utólag kirohanást csinálunk.

A polgárembereknek mondja, hogy ezentul a városházát, a városi atyákat még jobban fogjuk ostromolni, a 86000 korona deficitet velük fizetjük meg. A bányászok előtt szidja a méltóságos urat és a többi nagyfejűt, beszéljen a béremelésről. A temetkezési egyletbelieknél vigyázzon. A vezetőknek azt kell mondani, hogy a múlt évben megszavazott 300 és 30 kor. rendkívüli honorárium csak alamizsna, a tagoknak mondja, hogy mégis csak disznóság, ami az egyletben történik. (Kopogtatnak.)

I. Előfizető: (Mérges arccal jön be s az asztalra vágja a »Selmeci Ujság«-ot.) Én nekem ilyen szennylapot többé ne küldjenek. Azt hiszik az urak, én azért dobok ki 2 koronát, hogy ilyen komisz módon dorogoljanak.

Szerkesztő: Parancsoljon helyet foglalni és rágyujtani, rögtön rendelkezésre állok. (A szolgálhoz.) Ne felejtse el kérem még azt, hogy városunkban a legtökéletesebb és legigazságosabb, legönzletlenebb emberek vannak, különösen kíválnak ez irányban a bányászok, akik tulajdonképen most kezdik megteremteni a honiipart.

II. Előfizető: Szerkesztő Ur! Maguk nagyszerű emberek, tessék kérem a 2 korona, igazán nagyon szivesen fizetem, de még erősebben kellene írni a . . .

Szerkesztő: Parancsoljon helyet foglalni és rágyujtani, azonnal rendelkezésére állok. (A szolgálhoz.) Az, amit a városházán csinálnak, igazán gyalázat. 85000 korona deficitet csinálnak és ráadásul üldözik a polgárságot, bolondítják a népet, basáskodnak.

— Azt mondják, hogy a deficit fedezésére kölcsönt vesznek fel s így aztán nem lesz nagyobb a pótladó. — Hát ki fogja a kölcsönt visszafizetni, nem mi? Ha a kölcsönt nem kellene felvenni, talán kisebb lenne a pótladó. Mondja meg az előfizetőknek, hogy minden előfizetőről egy-egy dícsimnuszt csinálunk.

Előfizetők: (Karban.) Hiszen maguk nagy-szerű emberek, csak akkor látni ezt, amikor az elveket szóval fejtik ki. (I. előfizető elővesz 2 koronát.) Előfizetünk.

Szerkesztő: (A szolgálóhoz.) És most lehet. Adja át előfizetőinknek legszívélyesebb üdvözetünket.

Szolgá: Igenis, parancsára. Kezeiket csókolom a nagyságos uraknak. (Alázatosan megteszi.)

Előfizetők: No mi is megyünk már kedves Szerkesztő Ur! Nagy örömünkre szolgál, hogy a közérdeket támogathatjuk. Ön igazán tapintatos, kedves ember.

Szerkesztő: (Erősen meghajlik.) Nem tudok eléggé hálás lenni magas elismerésükért. Alázatos szolgálója.

Előfizetők: (Halálos ellenségek.) Gyerünk. (Egymást karon fogják.)

Szerkesztő: A 4 koronát a kiadónak utalványozza, aztán megmossa kezeit és cikket ír — a társadalmi nyavalyákról és az emberi törpeségről.

HIRDETÉSEK.

!! ELADÓ !! GYÓGYTÁR.

Egy jó hírnévnek örvendő, régi realjogu gyógytár, világhírű fürdőben levő fiókgyógytárral, emelkedő forgalommal, vasuti fővonalon teljesen modern kényelemmel épített emeletes házzal, esetleg a gyógytár ház nélkül is felvidéki városban betegség ■ ■ okából eladó. ■ ■ Ajánlatok dr. Pósch József ügyvéd címére Rozsnyó, (Gömör-ménfőcsanak) intézendők. ■ ■

Székényelmesebb és legelőkelőbb SZÁLLODA Selmecbányán a Hungária

tulajdonosa: Schwarcz József

Tisztíts csak Globusz

fémfiszfitó kivonat

A SELMECI UJSÁG

egyedülálló

Özv. Till Dénesné

Dohány és szivar tözsdéjében kaphatók.

Papírt, írószereket, rajz- eszközöket vásároljunk

Grohmann Gyula
kereskedésében
Selmecbányán.

Uj találmány Tyukszemirtó.

Sztán János vasuti kocsi-rendező tyukszemirtót talált fel, mely őt magát sok évi szenvedéstől szabadította meg. Számosan tettek már próbát vele s nagyon sok barátja halás neki, amiért e szerrel kigyógyította.

A zsiradékkal naponta 2-szer kell bekenni a tyukszemet, vagy megkeményedett bőrt s azt 4 nap alatt gyökeresen kiirtja.

Egy kis doboz ára 60 fillér.

Megrendelhető, illetve kapható a feltalálónál:

Sztán Jánosnál Zólyom.

23

!! ELADÓ !!
GYÓGYTÁR.

Egy jó hírnévnek örvendő, régi realjogu gyógytár, világhírű fürdőben levő fiókgyógytárral, emelkedő forgalommal, vasuti fővonalon teljesen modern kényelemmel épített emeletes házzal, esetleg a gyógytár ház nélkül is felvidéki városban betegség ■ ■ okából eladó. ■ ■ Ajánlatok dr. Pósch József ügyvéd címére Rozsnyó, (Gömör-ménfőcsanak) intézendők. ■ ■

Terjesszük a
Selmeci Ujságot.

774

VILÁGOSSÁG!

Runge hordozható, gázt önmaguk által előállító lámpái a legjobb és legtisztább

izzófényt árasztják. A szükséges gázt minden lámpa folyékony égőanyagból önmaga juttatja az égőhöz és **főlséges világítást szolgáltat.**

Lyra izzóégővel kor. 24.50
Falikar széles égővel " 6.—
Viharégő " 10.—

Viszonteladók kerestetnek!!

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Louis Runge, Berlin 12. O. Landbergerstrasse 9.

Raktár: Berger Ede kereskedőnél Zólyom

Hasznos Kiadás

Hirdetések!

Hirdetések!

a Selmeci Ujság

részére, mely az 18000 lakossal bíró Selmecbányán jelenik meg a lap kiadótulajdonosa címére küldendők:

NÁDOSY FERENC ZÓLYOM.